

תת"ע 10712/10/20 - מדינת ישראל נגד ראפע עבד אלעאל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 10712-10-20 מדינת ישראל נ' עבד אלעאל
תיק חיצוני: 14212108386

בפני	כבוד השופטת סיגל דבורי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ראפע עבד אלעאל

החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבקש ביום 05.12.2021 (כבוד השופט א. אחטר) בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
2. המבקש הורשע בעובדות האישום מהן עולה כי בתאריך 16.09.2020 נהג ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע יעברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.
3. מעיון ב"גלגול ההליך" בנט המשפט עולה כי כתב האישום הוגש ביום 29.10.2020 ונקבע לדין ליום 24.11.2020. בדיון זה התייצב מטעם המבקש בא כח עו"ד ענאן אבו זרקא וביקש לדחות את הדיון על מנת לצלם חומרי חקירה. על כן נדחה להמשך ליום 14.01.2021. בתווך, הוגשה ביום 11.10.2021 בקשת דחיה מטעם בא כח המבקש לה נעתר בית המשפט והורה על דחיית המועד ליום 05.12.2021. למועד זה לא התייצבו לא הנאשם ולא בא כוחו. על כן, כאמור, נשפט הנאשם בהעדרו.
4. בקשה זו לביטול פסק הדין הוגשה ביום 13.02.2023, בחלוף שנה ושלושה חודשים ממועד פסק הדין.
5. בבקשה נטען כי המבקש כופר במיוחס לו, כי תוקפן של תקנות שעת חירום האריכו את תוקף הרישיונות בשל פרוץ מגפת הקורונה. נטען כי אי ההתייצבות במועד נבעה מרשלנותו של בא כוחו לשעבר של המבקש.
6. בחלוף המועד למתן תגובת המשיבה ובהעדר תגובה אדון בבקשה על בסיס הנתונים שהובאו בפניו.

7. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **בהסכמת התובע**".

8. פסק הדין **הומצא למבקש ביום 21.12.2021** ונמסר לידי הנמען הרשום עצמו. לא הובהר בבקשה מקור השיהוי הממושך ומכל מקום בחלוף 30 יום ממועד ההמצאה כדין לא ניתן להיעתר לבקשה אלא בהסכמת התובע שלא ניתנה.

9. באשר לטענת הארכת המועד בשל פרוץ מגפת הקורונה - אין מועד ביצוע העבירה בהליך דנן מצוי בטווח המועדים הנקובים בתקנות שעת חירום (נגיף הקורונה החדש) (הארכת תוקף ודחיית מועדים), תש"ף - 2020.

10. על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייצבות או מניעת עיוות דין (לדין מפורט ומורחב, ראו **רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018)** (להלן: "עניין סאלם")).

" ככלל, טענות בדבר בלבול או שכחה של מועד הדיון לא תתקבלנה כסיבה מוצדקת לאי התייצבות, הגם שבמקרים המתאימים ניתן לטעון לקיומו של חשש לעיוות דין.. **יש לתמוך במסמכים ואין לקבל טענות מעין אלה ללא תימוכין מספיקים**". (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו') (ההדגשה שלי - ס.ד) קל וחומר כאשר עסיקנן בטענת "כשל ביצוג" אשר חייבת להיתמך בקבלת עמדת בא כוחו הקודם של המבקש.

11. אין בעצם הכחשת העבירה לכשעצמה כדי להקים "חשש לעיוות דין" וראה שם, עמ' 5 פסקה 16. יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוות דין. וכפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.9.2007):

"המונח 'עיוות דין' פורש בפסיקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט היתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או כמקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

כפי שנגאָה להלן, טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו. (רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם, פורסם ב'נבו').

12. ממכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, כ"ד אדר תשפ"ג, 17 מרץ 2023, בהעדר
הצדדים.